

Verba solemnia familiare e-
 ori suo crucis nome iteraret.
 mox in ead luminib⁹ inter-
 tu exfaciari uultu illi con-
 spectuq non possim subito
 michi in sublime sublatus
 eripit donec immensa aeris
 istiq uasitate tu in rapida
 nube subuectio. acie seque-
 rem⁹ oculoꝝ patenti celo
 recepti uideri ultra non
 potuit Nec multo post s⁹
 prespitero clauo discipulo
 illiq qui nuper ex⁹cesserat.
 Video eande quā magistrū
 uia standere Ego impudens
 seu cupiens dū altos gressū
 melior et comitor euigilo.
 pannoq exortus congratu-
 tari ceperā uisioni Tu
 adme puer familiaris in-
 gredit. solito tristior uolū
 loquent⁹ pariter et dolent⁹
 Quid tu tam tristis loqui
 gestis. Duo m⁹st monachi
 armonie affuerut domū
 martini obisse nūat Con-
 tūdi fateor. obortisq lacrimis
 fleui uberime Tuim etiā
 dū h⁹ adte frater st⁹im⁹.
 fluit lacrima n⁹ nullū in
 patētissimū doloris admicta

solaciu Te uero ubi hor
 nūcātū ē particeps esse
 uolui luctus mei qui eras
 socius amoris Veni ergo
 adme statim ut pariter
 lugeam⁹ que puto ama-
 mus et uadqua st⁹ā uolū
 illū nō esse lugendū. cui
 post euctio triumphatū que
 perculū nūc demū reddita
 est corona iusticie Sed
 tamen ego nō possim
 michi impone quin doleā
 Premisi quide patronū
 sed solaciu uite present⁹
 amisi Et stracione ulla
 dolor admiteret gaudere
 deberem Est enī ille con-
 sert⁹ apostolis ac prop⁹ph⁹.
 et quod pace stōꝝ om⁹
 duxerim. nullo iustorum
 grege nulli secūm⁹ ut
 spero. credo. confido. Illis
 potissimū qui stolas suas
 in sanguine lauerunt ag-
 gregat⁹ angūm ducem
 ab omni integer labe co-
 mitat⁹ Nam licet ei ratiō
 temporis non potuerit
 prestare martiniū. gl⁹ā
 tamen martiris nō carebit